

[Fuglsang.]

længere sigt hæmmer et stort og voksende byområdes naturlige udvikling. Dette problem er nu og vil i endnu højere grad i fremtiden blive af en sådan art, at det ikke kan løses ved opkøb af et større eller mindre antal beboelsesejendomme eller ved midlertidige foranstaltninger. Det tvinger os til at drage den samme slutning, som man har gjort i andre storbyer, nemlig at det i vore dage ikke vil være muligt at opretholde en moderne lufthavn i en storbys umiddelbare nærhed. Vi kommer til, trods de kæmpesummer, der er investeret i lufthavnen i Kastrup, at se den kendsgerning i øjnene, at efter de erfaringer, vi har høstet, vil ikke alene disse, men i endnu højere grad fremtidige bevillinger være givet dårligt ud.

Derfor henstiller kommunisterne til det høje folketing at vedtage vort forslag til folketingsbeslutning vedrørende Københavns lufthavn og opfordre regeringen til omgående at søge støjlplagen lempet mest muligt, bl. a. med hensyn til natflyvning. Videre, for ikke at føje nye tab til allerede konstaterede, at indstille ydelsen af bevillinger til yderligere udvidelser og i stedet allerede nu gå i gang med de praktiske forholdsregler til lufthavnens flytning. Vi vil her pege på den af teknikere og støjeksperter foreslåede løsning: nemlig lufthavnens flytning til øen Saltholm. Den nødvendige trafikmæssige forbindelse hertil vil samtidig kunne udgøre første etape af en Øresundsforbindelse til Sverige, hvilket vil kunne bidrage til at udvide lufthavnens opland og betydning. Endnu en positiv side ved en sådan flytning vil være frigørelse af betydelige arealer i stedet for beslaglæggelse af nye kostbare områder ved fremtidige udvidelser.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Poul Møller, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte det første af de i dag anmeldte forslag til folketingsbeslutning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Møller): På venstres og den konservative folketingsgruppes vegne har jeg herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til

folketingsbeslutning om reform af indkomst-, formue- og ejendomsskatten til staten.

Forslaget følger i store træk de principper og de retningslinjer, som fandt udtryk i de to partiers forslag, der fremsattes her i tinget den 19. december 1958 og den 9. februar 1960 samt i de to partigrupperes fælleserklæring af 4. oktober 1959. Forslaget er dog på enkelte områder forandret i forhold til det forslag, jeg fremsatte den 9. februar i år på de to partiers vegne.

Disse ændringer er foranlediget dels af de forandringer i skattelovene, der fandt sted ved udskrivningsloven for 1960-61, dels af en fornyet samlet overvejelse af den samfundsøkonomiske og statsfinansielle stilling.

Som bilag 1 til forslaget er optrykt de to partiers skøn over statsfinansernes udvikling i finansåret 1961-62, altså det finansår, folketinget skal lovgive for i dette folketingsår. Det fremgår heraf, at vi anser det for sandsynligt, at statens drifts- og anlægsbudget med uændret beskatning og med en margen for udgiftsforøgelser på ca. 400 mill. kr. vil udvise et overskud på 1 700-1 800 mill. kr. Dette indebærer igen, at statens nettooverskud eller kasseoverskud, som man har kaldt det, vil overstige 1 000 mill. kr. inden for det pågældende finansår.

De to partier vil anse det for særdeles betænkeligt og uønskværdigt at give staten et så betydeligt overskud. Principielt mener vi, at det vil være farligt for et liberalt samfunds struktur, da det vil belaste borgerne med øgede byrder, medføre, at en stadig større del af velstandsstigningen beslaglægges af staten, mindske den private opsparing og påvirke arbejds- og produktionsindsatsen i meget uheldig retning. Da det samtidig er sandsynligt, at der næppe over valutabalancen vil tilgå erhvervslivet forøget købekraft i 1961-62, mener vi, at en opslugning af købekraft over skatter og afgifter på mere end 1 milliard kr. vil medføre en for vore erhverv og for landets beskæftigelse alt for belastende pengestråning.

Vi anser det derfor for nødvendigt at foretage en reform af beskatningen i indværende folketingssamling. En sådan reform må selvsagt gennemføres, så der tages videst muligt hensyn til den almindelige